

รธน. มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗

พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๖

พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มีเจตนารมณ์คุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมมิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไปเพื่อรักษาประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของประชาชน บทบัญญัติมาตรา ๖ กำหนดให้อำนาจรัฐบาลดำเนินการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดให้บริเวณที่ดินแห่งใดที่มีสภาพธรรมชาติเป็นที่น่าสนใจ และเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมืองให้เป็นเขตอุทยานแห่งชาติ ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมเพื่อสงวนไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์ของประชาชน กรณีจึงมีความจำเป็นที่ต้องอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อใช้ประโยชน์ตามความเหมาะสมอย่างสมดุลและยั่งยืนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ แม้บทบัญญัติมาตรา ๖ ไม่มีสาระเกี่ยวกับการใช้สิทธิและกระบวนการมีส่วนร่วมของบุคคลหรือชุมชนก็ตาม แต่มิได้หมายความว่ารัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถดำเนินการได้ตามอำเภอใจโดยไม่ต้องคำนึงถึงสิทธิตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งหากรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ก็ได้ตัดสิทธิชุมชนที่จะฟ้องหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๖ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ไม่กระทบต่อสิทธิมนุษยชน และไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

ย่อโดย นางบุศรา เทียนดี
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นายสุภัทร แสงประดับ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๕

นางศรัณยา วีระกรพานิช
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓